

VÁŽENÉ ČTENÁŘKY A VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

nedávno mi při rozhovoru jeden známý s jistou pýchou v hlase řekl, že nemá e-mailovou adresu, na internetu nikdy nebyl, telefon má ten nejjednodušší a když potřebuje něco domluvit, sedne do auta a vše dojedná osobně. Jistě jsou povolání a řada situací, u kterých člověk upřednostňuje osobní jednání a technika není zapotřebí. Ale v redakci využíváme dnes a denně jmenované vy-

moženosti a práci bez nich si vůbec nedovedeme představit. Vzpomínám si na uzávěrku čísla před dvěma roky, kdy jsme zůstali bez připojení na internet. Ve chvíli, kdy jeden e-mail stíhá druhý, autoři na poslední chvíli požadují úpravy, při korekturách se objevují chyby, které tam jistojistě předtím nebyly, takže grafik má plné ruce práce a „bombardujeme“ se navzájem e-maily, pobíhali jsme s prosíkem o chvilku připojení na internet po sousedních kancelářích, které měly to štěstí a zůstaly on-line. Tehdy si člověk uvědomí, jaké jsou internet a e-mail úžasné vymoženosti, co všechno nám poskytují a jak moc nám usnadňují a urychlují naši práci.

Během okamžiku se lze připojit na síť a mít přístup k informacím z celého světa. Informace, které by dříve bylo nutné složitě hledat po knihovnách, jsou v mžiku k dispozici. Navíc u většiny případů s e-mailovou adresou „pachatele“. Pochopitelně mám na mysli architekty, stavební inženýry, statiky a řadu dalších, kteří se podíleli na zajímavých betonových stavbách, které vám chceme představit. Jeden klik a člověk na druhé straně zeměkoule ví, že máte zájem o jeho tvorbu, a další klik a můžete se spojit a domluvit na další spolupráci. Obrát „na druhé straně zeměkoule“ není obrazný, vždyť e-mailová komunikace s lidmi z celého světa se pro řadu z nás stala naprostou samozřejmostí a už se nad tím nepozastavujeme a přijímáme to, co před několika lety nebylo běžné, jako naprostou samozřejmost.

Něco z historie internetu, když ho tolik opěvují:

- 1958 – založení agentury ARPA (Advanced Research Projects Agency), která měla zajistit obnovení vedoucího technologického postavení USA po úspěšném vypuštění Sputniku v SSSR (v období studené války),

- 1969 – zprovoznění sítě ARPANET, jejímž základem byly počítače na čtyřech univerzitách v USA a kterou financovalo Ministerstvo obrany USA,
- 1972 – na síti je pouhých padesát výzkumných a vojenských center a Ray Tomlinson vyvíjí první e-mailový program,
- 1990 – Timothy Berners-Lee se podílí na vzniku www (World Wide Web) v evropské laboratoři CERN, vzniká podoba dnešního Internetu, a následujícího roku přichází s novou technologií pro distribuci informací – použití „odkazů“,
- 2010 – počet uživatelů se blíží ke dvěma miliardám!!! (zdrojem těchto opravdu pouze základních informací je jak jinak než internet, konkrétně www.wikipedia.cz).

To je ale početná rodinka! A všichni mají přístup k informacím z celého světa a mohou spolu navzájem komunikovat. Jistě i dnes existuje řada zemí, v kterých je internet cenzurován, ať už z politických, náboženských či jiných důvodů. Naše země si v poslední době dle RSF (Reportéři bez hranic) síce trochu pohoršila, ale z mezinárodních srovnání je zřejmé, že se u nás dodržování svobody tisku po roce 1989 dostalo na vysokou úroveň.

Internet má i svá negativa. Určitě je báječné mít na facebooku (společenský webový systém, který měl v polovině letošního roku cca 500 mil. aktivních uživatelů) spoustu kamarádů, vyměňovat si fotografie, sdělovat zážitky, jsou chvíle, kdy člověk zůstane sám a je vděčný za pocit, že někam patří, má přátele... Otázkou ale zůstává, zda to jsou přátelé nebo jen virtuální „přátelé“, kteří se ve chvíli, když se chcete s někým podělit o svou radost či trápení „na živo“, stáhnou do bezpečí svých ulit na síti. O tom, že řada uživatelů si neuvědomí problémy, do kterých se mohou dostat, zneužije-li někdo jejich v dobré víře sdělené osobní informace, asi není třeba se vůbec zmiňovat.

Já upřednostňuji přátele z masa a kostí, se kterými trávíme víkendy či dovolené, na horách či údolích, pěšky či na kolech, děti se od malička učí komunikovat se svým okolím a to jak se sobě rovnými partáky, tak i s dospěláky. Komunikaci na síti už budou muset zvládnout sami. Budu věřit, že jsme je na to dostatečně připravili.

Pokud máte chuť, můžete komunikovat s námi. Napsat nám, že Vás něco v časopise zaujalo a potěšilo nebo naopak s něčím nesouhlasíte. Výměna názorů nad sporným tématem jistě zaujme řadu čtenářů (už se objevují první „vlastovky“). Nebo třeba jste během své dovolené narazili na zajímavou betonovou stavbu, kterou by stálo za to představit i dalším nadšencům obdivujícím beton. „Více hlav víc smyslů, více děr víc syslů“, jak říká teta Kateřina z mé oblíbené knihy pana Jirotky Saturnin.

Na závěr Vám popřeji krásný podzim. Dny se krátí, rána jsou zahalená v mlze a večery lze příjemně strávit v křesle se sklenkou dobrého vína a zajímavou knihou. Anebo třeba s časopisem. Pochopitelně, že s tím naším :o). V případě, že příroda ukáže svou přívětivější tvář a Vy budete chtít opustit pohodlí svého křesla a vydat se do světa, přikládám jednu fotografii jako inspiraci pro podzimní procházku – Křeslo. Většina z Vás ho již zná z Povrchů betonu, ale rozdíl mezi fotografií a skutečností je obrovský. Zvolíte-li cestu přímou a sotva dechu popadající vyšplháte na vrchol a usednete do jeho pohodlí, o to více Vás bude těšit pohled na okolní krajinu.

Lucie Šimečková

Fotografie: Lucie Šimečková

Redakce Beton TKS

